

TAU

LIST
FRANJEVAČKE
MLADEŽI

ISSN 1331- 6109

broj 2 (73) • godina XIX • srpanj 2011 • cijena 7 kn

INTERVJU
Stjepan Kelčić

REPORTAŽE
Susret u Imotskom
Papa u Hrvatskoj

Uvodnik

Dragi čitatelju,

Svaka ti čast! Možda si izne-
nađen ovim početkom, ali si
to zaslužio jer si pročitao. Naime,
u zadnje mi se vrijeme učinilo da
su rijetki koji pročitaju ove riječi
koje nije nimalo lako napisati. Eto
tako...

A sada nešto o stranicama koje slijede: ako nisi pao s Marsa, prepo-
stavljaš da te u ovom broju očekuje
mnoštvo sadržaja s dva vrlo važna
susreta – u Imotskom i Zagrebu. I
gle čuda, u pravu si! Osim što ih se
uz anketu, reportaže i galeriju mo-
žeš podsetiti, u razmatranju se mo-
žeš i upoznati s temom ovogodišnjeg
Hoda. Ima tu još puuuno zanimljivih
stvari, npr. Kolumna i Zabava s
kojima odvažno nastavljamo.

Želim ti da u ovim ljetnim danima
uživaš uz ovaj broj, bez obzira hoćeš
li ih provoditi tako da noge točaš u
moru, lavoru ili tenisicama ☺. Uz
to, u žiži framaških zbivanja možeš
biti i ako odeš na novootvorenu, du-
goočekivanu stranicu www.frama-portal.com.

Filip

Iz sadržaja

4 Razmatranje

Putevima srca

8 Anketa

Kako je dobro susresti te opet

10 Rešetke

In principio erat Verbum

12 Reportaže

Papa u Hrvatskoj

14 Reportaža

Susret Frame u Imotskom

18 Intervju

Stjepan Kelčić

26 Klara u očima životopisaca

Ona koja pali svjetiljke srca

28 Reportaža

Dan planete

Zemlje

IMPRESSUM

TAU – LIST FRANJAVAČKE MLADEŽI

LIST IZDAJE: Hrvatsko nacionalno
bratstvo Franjevačke mladeži

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Filip Vrbanić
UREDNIČKO VIJEĆE: Marin Bobek, Ivana
Gojević, Marija Maras, Tomislav
Marković, Marta Radoš, Marina Šimić,
fra Milan Krišto

KONTAKT OSOBE ZA TAU: Vladimir Rosančić

(Zagrebačko područje), Lucija Kundid
Zadarsko-šibensko područje), Petra
Buljan (Splitsko-dubrovačko područje),
Silvana Buneta (Primorsko-istarsko
područje), Inge Miščević (Osječko
područje)
LEKTURA I KOREKTURA: Ana Fruk
ADRESA UREDNIŠTVА: Kaptol 9, 10 000
Zagreb, Hrvatska

KONTAKTI: : tel./fax.: 01/ 4814 824,

e-mail: tau.frama@gmail.com

BROJ ŽIRO RAČUNA: 2484008–1101108180

PREPLATA: Godišnja preplata za 4 broja
iznosi 28 kn

GRAFIČKA PRIPREMA I SPONZOR GRAFIČKE PRIPREME:

 Laudato Laudato d.o.o., Zagreb,
www.laudato.hr

TISAK: Stega tisak, Zagreb

V. nacionalni seminar za voditelje formacije i odgovorne u bratstvima

Piše: Antonio Šarin, Frama Rijeka-Trsat

ove godine, kao i protekle četiri, okupit ćemo se na V. nacionalnom seminaru za voditelje formacije i odgovorne u bratstvima Frame. I to ni više ni manje, ni bliže ni dalje, nego u Bjelovaru, u vremenskom rasponu od 24. do 28. kolovoza 2011. Tema našega ovogodišnjeg susreta i motiv okupljanja sadržan je u riječima sv. Pavla: „*Meni je živjeti Krist*“ (Fil 1,21) koje ujedno predstavljaju i geslo ovogodišnjeg seminara.

Okupljanje je predviđeno u srijedu 24. kolovoza 2011. u Bjelovaru, i to ni više ni manje, ni bliže ni dalje nego u Osnovnoj školi Bjelovar. Tamo ćemo svi zajedno, usred ljetnih praznika, započeti nastavu u kojoj će nas poučavati „naši stari“, kao što je to bio lijep običaj u davnim vremenima. Oni će nam pokušati prenijeti svoje umijeće „života u Kristu“ u zajednici Frame, ali i u svakodnevnom životu.

Život u Kristu i život s Kristom važan je poziv svakoga od nas. Svi smo jednom po sakramantu krštenja postali članovima Crkve – Kristova mističnog tijela, a po svečanim obećanjima u bratstvu Frame to smo još jednom potvrđili i potpuno svjesno prihvatili. Svjesni odgovornosti koja je pred nas stavljena že-

limo na tome putu i rasti, a za to nam ovaj nacionalni seminar, pored osobne kršćanske i franjevačke izgradnje samih sudionika, pruža i smjernice koje odgovornima u bratstvima Frame mogu pomoći u samom unapređivanju formacije. Pored predavačkog dijela imat ćemo priliku izmijeniti naša iskustva u radu po skupinama, a neizostavni duhovni sadržaji pomoći će nam rasti u vjeri.

Zato je jako važno naglasiti da su svi pozvani, jer smo svi kao mjesna bratstva dio jednoga velikog nacionalnog bratstva ucijepljenog u Kristovo tijelo koje treba rasti, a to jedino može potpomognuto i poučeno uzajamnim iskustvima, koje ćemo na ovom susretu izmjenjivati. Naravno, kao i u svakoj školi i u ovoj ćemo imati dovoljno vremena za odmor, koje ćemo iskoristiti najbolje što možemo ne bili se tako još bolje upoznali i prepoznali kao članovi Frame – udovi Krista.

Radujem se ovom susretu i nadam se da ćete prepoznati važnost i žurnost ovoga poziva te se spremno i odgovorno odazvati. Do ponovnog susreta u Bjelovaru neka vas prate mir i dobro! *TAU*

Putevima srca

Piše: fra Milan Krišto

Često zaboravljamo da je naš život satkan od puteva i putovanja. Sam Isus je rekao da je on Put, Istina i Život (usp. Iv 14,6). Svakoga dana uvijek se iznova upućujemo na put, na put vjere. To je izazov života. To je naše kršćansko poslanje. Zapravo svi smo mi putnici u kuću Očevu.

Biblijski gledano srce je središte čovjeka. To je središte misli, ali i čovjekova djelovanja. Stoga je važno kakvo nam je srce i što je u njemu. Kamo smjera srce, tamo čezne cijeli čovjek. Isus često govori kako je potrebno ljudsko srce liječiti, jer iz njega izlaze mnoga zla (usp. Mt 15,10-20).

Isus nas pozva da imamo čisto srce kako bismo mogli vidjeti Boga u svojem životu i u životu drugih. To osobito spominje u Govoru na gori kad kaže: „Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!“ (Mt 5,8). Kako to mi ograničeni ljudi možemo Boga vidjeti, gledati? Gdje nam se on tako vidljivo približava? Kako možemo primijetiti Njega koji nadilazi ovaj ograničeni svijet?

Vjerujem da su sva pitanja bila prisutna i kod Franje iz Asiza koji je u svojoj mladosti tražio smisao svojega života i želio otkriti puteve svojega srca. Teško je slutiti što je u srcu ako živimo površno. Srce se ne može „čuti“ ako živimo u buci i ne želimo se odmaknuti od užurbanosti koja nam ne dopušta zaći u dubine života.

Franjini životopisci donose neke epizode nje-

gova života gdje spominju da Franjo još nije upoznao Duha Gospodnjega (*Legenda trojice drugova* 5), te nije mogao ni slutiti što sve Gospodin planira s njime kako bi mnogima progovorio o ljubavi prema čovjeku. Vrijeme Franjine mladosti osobito je prožeto srcem koje je navezano na materijalnu stvarnost i koje je bilo vrlo rastrošno. Trebalо je vremena kako bi Franjo shvatio prave vrijednosti života u svjetlu Evanđelja.

Život svakoga od nas satkan je od želja koje su sastavni dio našega dana i ugrađene u planove s našim bližnjima. Potrebno nam je oslobođiti srce kako bismo u snazi riječi Božje mogli slutiti otkucaje Božjega srca u našemu životu. U Franjinom životu treba primijetiti postupnost i potrebno vrijeme otkrivanja koje traži strpljivost. Pogledajmo u svoju dubinu kako mi slušamo riječ Božju. Koliko je uistinu Evanđelje hrana našega srca? Ili bolje, čime hranimo svoje srce? Što nas to osobito raduje i kamo su usmjerene želje našega srca? Po Franjinom primjeru vidimo kako Bogu nije problem naša povijest, krvudavi putevi kojima smo usmjeravali vlastito srce. Ono što mi možemo ovoga trenutka uciniti jest staviti se u raspoloživost prema Božjoj riječi, jednostavno sve ono što planiramo za sebe i druge staviti pred Gospodina. To će onda biti put oslobođenja i našega srca, kako pobožni puk na tako jednostavan način izražava u molitvenom vapaju: „Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po srcu svome!“

S druge strane možemo se pitati jesam li prema drugima imao okrutno i nemilosrdno srce, srce koje pamti zlo i nada se osveti, srce koje želi ostvariti samo svoje sebične želje i planove, srce koje je okrenuto samo vlastitim potrebama. Zapažamo da je naša najčešća duhovna bolest hladno i nezainteresirano srce za Evanđelje, ali i za brata čovjeka. Primijetimo kako je temelj Božje poruke zauzetost za čovjeka-brata, osobito onoga u potrebi. Matejevo evanđelje nam to jako opipljivo uprizoruje u opisu posljednjega suda: „Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred

njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jarača. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva. Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovjeni Oca mojega! Primitate u baštalu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; oženjeh i napojiste me; stranac bijah i primistete me; gol i zaogrnujte me; oboljeh i pohodistete me; u tamnici bijah i dođoste k meni.'“ (Mt 25,31-36). Neprekidno ispitujmo svoje srce prema Božjoj riječi kako nam ne bi otvrđnulo i krenulo na neke sebične puteve. *TAU*

Statut Hrvatskoga nacionalnog bratstva Franjevačke mlađeži

Piše: Nacionalno povjerenstvo za formaciju

75. Blagajnik koordinira upravljanje svim dobrima i finansijskim sredstvima bratstva i podnosi vijeću izvješće o svojem djelovanju. Potpisuje spise koji se odnose na upravljanje dobrima bratstva; prema potrebi, potpisuje takve spise zajedno s predsjednikom.

Već je bilo spomenuto i to da ni službu blagajnika ne treba uzimati olako pod izgovorom da „u blagajni bratstva ionako imamo samo 15 kuna“. Blagajnik je dragocjen bratstvu ako pokaže zauzetost u brizi za sve ono materijalno što je potrebno za život bratstva. On može organizirati prodaju kolača, kupiti papire i boje za izradu plakata ili čestitaka, biti zadužen za kupnju namirnica za slavlje obećanja ili duhovnu obnovu i slične praktične stvari. Na većim susretima on može podijeliti zaduženja za čišćenje dvorane i posluživanje obroka i na taj način pokazati brigu za potrebe braće.

76. § 1. Voditelj formacije, u suradnji s vijećem i duhovnim asistentom, usklađuje odgojne djelatnosti bratstva te promiče odgoj mlađih u pojedinim odgojnim razdobljima.

**§ 2. U mjesnome bratstvu vijeće na prijedlog voditelja formacije izabire animatore koji će surađivati u odgojnim i drugim aktivnostima bratstva.
Voditelj formacije saziva, uz suglasnost predsjednika, susrete animatora barem jednom u tri mjeseca; skrbi o arhivu**

tjednih susreta bratstva i, ako je potrebno, organizira mjesnu školu za animatore.

§ 3. Područni voditelj formacije ima sljedeće zadaće: usklađivati godišnji program formacije sa smjernicama Nacionalnog vijeća Frame; slati formativne materijale mjesnim bratstvima; pratiti kvalitetu formacije u mjesnim bratstvima te jednom godišnje organizirati školu za animatore iz svog područnog bratstva.

§ 4. Nacionalni voditelj formacije pripeđuje u suradnji s Nacionalnim povjerenstvom za formaciju godišnje smjernice za formaciju koje vrijede za cijelo Nacionalno bratstvo; u kontaktu je s područnim voditeljima formacije te jednom godišnje organizira seminar za sve područne i mjesne voditelje formacije.

Voditelj formacije uz duhovnog asistenta (kojemu je formacija najvažnija uloga u bratstvu) osluškuje potrebe bratstva i u skladu s time priprema sadržaje i teme susreta. Oni su dakle zaduženi za formaciju svih članova bratstva, a ne samo onih koji su u razdoblju početne formacije. Njima ipak trebaju pokloniti posebnu pažnju, svjedočiti im ljestvu franjevačkoga poziva na život evanđelja u bratstvu svojim primjerom, ali i uputiti ih na literaturu uz pomoć koje mogu bolje upoznati tajne naše vjere i franjevačku karizmu. Stoga i sami neprestano trebaju raditi na svome usavršavanju slavljenjem sakramenata, molitvom i čitanjem kršćanske i franjevačke literature.

Još je važno da već sa svojim izborom na tu službu računaju s time da će biti pozvani sudjelovati (ili organizirati, ako je riječ o nacionalnom ili područnim voditeljima formacije) na seminaru za odgovorne za formaciju. Sudjelovanje na tom i drugim područnim i nacionalnim susretima pomoći će im da osvježe svoj duhovni zanos kako bi ga mogli prenositi drugoj braći.

77. Vijećnici su, s predsjednikom i potpredsjednikom, odgovorni za vođenje i animaciju bratstva. Vijećnicima se može povjeriti koordinacija pojedinih aktivnosti bratstva (liturgija, molitva, karitativni rad, ekologija, mediji, glazba...).

Ako skupština želi osim navedenih pet vijećnika izabrati još neke vijećnike, to se mora prethodno usuglasiti i unijeti u pravilnik izborne skupštine. U tom slučaju nužno je znati zbog čega je točno potreban dodatni vijećnik, odnosno, može li dotične aktivnosti animirati netko od pet izabralih članova vijeća. Veći broj vijećnika može biti olakšanje u smislu rasterećenja i raspodjele zaduženja, ali krije i opasnost težeg okupljanja i prenošenja odgovornosti na druge. Jer kad nas je više, skloniji smo podrazumijevati da će, nešto što bismo mi mogli, učiniti netko drugi.

78. Jedan predstavnik Frame kojega odredi njegovo vijeće predstavnik je Frame u vijeću FSR-a. Ima pravo glasa u vijeću FSR-a samo ako je zavjetovani svjetovni franjevac.

Predstavnik u vijeću FSR-a određuje njegovo vijeće, a ne skupština. On je dužan biti u kontaktu s ministrom i/ili tajnikom vijeća FSR-a te s predstavnikom vijeća FSR-a u vijeću Frame. Njega vijeće FSR-a treba smatrati svojim sastavnim članom, iako nema pravo glasa u slučaju da nije zavjetovan, te mu na vrijeme slati pozive na sastanke s dnevnim redom. Po primitku poziva, on će svome vijeću najaviti sjednicu vijeća FSR-a te razmotriti postoji li neko pitanje koje bi on trebao predložiti kao dopunu dnevnoga reda na sastanku vijeća FSR-a. zajedno sa svojim vijećem treba raspraviti o točkama sjednice vijeća FSR-a koje se odnose i na Framu. Na njemu je odgovornost i za planiranje aktivnosti, susreta i događanja koje zajednički

organiziraju FSR i Frama. Nakon sastanka vijeća FSR-a, izvjestit će svoje vijeće o zaključcima vijeća FSR-a.

Predstavnik FSR-a u vijeću Frame i bratski animator

79. Jedan predstavnik FSR-a, kojeg odredi njegovo vijeće, član je vijeća Frame na istoj razini i ima pravo glasa u tom vijeću.

80. Bratski animator iz FSR-a traži odgovarajuće načine za animaciju bratstva Frame, spremno svjedoči svoje iskustvo evanđeoskoga života mlađoj braći i sestrama te im pomaže na njihovom putu ljudskoga i duhovnoga rasta.

81. Neka u redovitim prilikama predstavnik FSR-a u vijeću Frame bude ujedno i bratski animator.

Sa svoje strane, Frama treba prihvati predstavnika vijeća FSR-a u svome vijeću kao brata i svoga ravnopravnog člana. Taj predstavnik, dakle, treba dobivati pozive za sve sastanke vijeća Frame i sve važnije događaje u bratstvu kao i svi ostali članovi vijeća. Napomenimo da taj predstavnik FSR-a, može biti i starija osoba koju treba prihvati sa zahvalnošću. On je važan član vijeća jer pomaže svojim životnim iskustvom, a cijelome bratstvu je svjedok ljepote življjenja evanđelja po primjeru svetoga Franje u svijetu, u obitelji, na radnome mjestu i u svakodnevnim obvezama.

Rekli smo da predstavnik FSR-a u vijeću FSR-a ujedno može biti i bratski animator. Razlika bi bila u tome što se od bratskog animatora očekuje veća prisutnost u zbivanjima bratstva i na njegovim susretima. Naravno, od njega se ne može očekivati da sudjeluje jednako redovito što bi uostalom većini članova bilo i teško izvedivo s obzirom na obiteljske i profesionalne obveze. Njegova uloga može se usporediti s ulogom duhovnoga asistenta. Jer, kao što duhovni asistent svjedoči franjevačku karizmu življenu u redovničkom pozivu, tako je i on primjer franjevca koji svoj poziv na svetost živi u svijetu, u obitelji i na radnome mjestu. On nam je stoga potreban da bi u bratstvu bogatstvo franjevačke karizme došlo do izražaja u svojoj punini. **TAU**

ANKETA

Kako je dobro susresti te opet

Masovni susreti mladih Kristovih oduševljenika pun je radosnih i lijepih osjećaja. Ali, postoji li korist takvih susreta koja često ostaje prešućena? Pročitajte što se možda ni sami ne biste usudili napisati.

Masovni susreti mladih iz Frame na mene ujek ostave snažan dojam. Nacionalni susret Frame u Imotskom povezao je nekoliko stotina mladih. Naše druženje i vjeri, ali i radošću koju nose naše godine. Prisutnost Duka Svetoga snažno se osjećala čitavo vrijeme. Ipak, najsnazniji dojam na mene ostavila je obitelj Češljar. Primili su nas s toliko kršćanske ljubavi i topline da sam se u njihovom domu osjećala kao među svojim rođacima. Kada te netko prvi put u životu susreće, a njegovim krovom – ljubav je to koju do tada nikad nisam doživjela, niti sam mislila onu ljubav o kojoj je govorio Krist: „Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas.“

Katarina Grčić, Frama Drniš

Osim uobičajene radosti zbog druženja s mladima iz cijele Hrvatske, stjecanja novih prijateljstava i obnavljajući stari, susreti mladih (bez obzira gdje) ujek su prilika za jačanje u vjeri kroz zajedničku molitvu. I onda kad bik posumijao da ēu u molitvi naći mir – zajedništvo u Kristovom duhu, mlađi svuda oko mene, koji mole svaki na svoj način, pa čak i u tišini, a opet zajedno, ujek su bili dodatni poticaj da se učvrstim u vjerovanju kako me u molitvi čeka Dobri Otac. Često je na takvim susretima i u tim molitvama kroz mene prolazio čitav niz emocija, od one početne euforije zbog putovanja i druženja, radosti zbog zajedničke molitve i pjesme, pa do skrušenosti u mom privatnom, tihom razgovoru s Bogom, o mojim strakovima i nadanjima. Čak i onda kad nisam bio potpuno koncentriran u molitvi, susreti mladih ujek su bili duhovna obnova i završavali spoznajom da nikada nisam sam i ostavljen, da je moja snaga ujek u Kristu i da ēu upravo zbog toga moći ustati nakon svakog pada.

Sead Vučak, Frama Belišće

Kad se spomene susret mladih katolika kao onaj prošle godine u Zadru, susret Frame u Imotskom ili ovaj zadnji u Zagrebu s Papom, mnogi pomisle kako je to super prilika da upoznaju neke druge ljudе sličnog mišljenja ili da se nakon nekog vremena vide s prijateljima, zabave i upoznaju, vide mjesto u koje su došli. Naravno da je to neizbjježno na takvim susretima, ali važniji od toga bi nam trebao biti osoban susret s Bogom gdje upoznajemo ili ponovo upoznajemo sebe. Uz takav susret važan mi je i onaj drugi – susret s grupom mladih u kojem odgovaramo na pitanja koja su nam dana i komentiramo ih, kao što je bilo u Imotskom. Zanimljivo je čuti razne prijedloge koji bi mogli pomoći za rast bratstva, ali i onaj osobni. Volim takve susrete jer na drugačiji način mogu susresti, osjetiti Božu u svom srcu (samo neka me nitko ne pita da objasnim što i kako osjećam jer to ni sebi ne znam objasniti). Veselim se nekim novim susretima jer mislim da sam poslije njih duhovno budnija, a u srcu mirnija.

Mia Topić, Frama Zagreb-Leopold Bogdan Mandić

Ovih dana, kada Crkva nije na vrhuncu popularnosti zbog čestih prozivanja i pokušaja razjedinjavanja, moram priznati da je i moja vjera nekoliko puta bila na kušnji. Na neki način sam bila zabrinuta jer mi se činilo da mojim vršnjacima sva ta religioznost i vjera u Božu nije tako simpatična te da svijet kršćanstva, koji bi na mladima trebao ostati neće naći na plodno tlo... Sve do Nacionalnog susreta Frame u Imotskom, koji je, izuzev Zadra prošle godine, bio moje prvo takvo iskustvo. Ne znam kako opisati bujicu koja je u tom trenutku nadvladala svu tu negativnu energiju stvorenu u javnosti. Mnogošto novih poznanstava koje je svaki pojedinač tamo stvorio, kipe uspomena koje je dobio, radost koju sam osjetila jer je na neki način to bila ogromna spoznaja koja možda nije promijenila moj život u koriđenu, ali sigurno je bila jedan od razloga zašto sam otisla i na susret s Papom. Onolika koljčina entuzijazma, optimizma, dobre zabave, radosti, osjećaja zajedništva s 25000 vršnjaka otvorila mi je oči na najljepši mogući način. Ne sramim se što sam sumnjala, naprotiv! Ponos koji sam osjetila jer sam spoznala istinu i činjenicu da zlik jezika i nema toliko koliko su glasni, natjerala me da se osjećam sigurnom među 25000 stranaca.

Petra Buljan, Frama Sinj

Ne znajući gdje bih za doček 2010. otisla sam na Europski susret mladih koji organiziraju braća iz Taizéa. U to sam vrijeme prolazila kroz duboku duhovnu krizu. Nisam imala nikakva očekivanja. U početku sam se osjećala kao uljez. No stvari su se ubrzo promijenile. Drugi dan susreta jedno od pitanja u radionici bilo je: „Koliko žđam za Gospodinom?“ Povjerila sam grupi u kojoj sam bila svoju priču kako su se pojavile velike sumnje u mojoj vjeri. Već nakon tri izgovorene riječi – spoznaja i suze u tri reda. Kroz glavu su mi samo prolazile misli: „Kako sam mogla? Zašto sam bila tako glupa? Sto mi se dogodilo?... To je bio početak mog ponovnog uspona.

Sljedeću godinu dočekala sam također na Taizé susretu mladih s ciljem da mi Gospodin pokaže put kojim trebam ići. I rekao je: „Ti si svjetlo u svojoj obitelji i među svojim prijateljima.“

Na susret Frame u Imotskom sam otisla bez očekivanja, a dobila sam još jedan znak da sam na pravom mjestu i da sam tu gdje trebam biti. Radionice te susreti poput ovih spomenutih su ti na kojima uvijek spoznajem nešto novo i gdje Gospodin djeliće i na mene i preko mene.

Marija Tičić, Frama Rijeka-Žabica

In principio erat Verbum

Piše: Ivana Perić, FSR Zadar-Sv. Frane

Svi čemo se složiti da su počeci teški i da se neprestano nalazimo na nekakvim počecima; bilo da se radi o početku dana, godine, prijateljstva, ljubavi, spoznaje, a često se nalazimo i na početku kraja. Uvijek se pitam kako se postaviti prema tim počecima. Osobno mi teoretski lijepo zvuči početak shvatiti kao novu priliku da se odlučim za nešto bolje od onoga što je prethodilo, međutim u praksi često zaboravim da su novi počeci koraci koje mi Bog pripravlja na putu koji je za mene smisljen već od vječnosti.

Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga. (Ps 139,16).

Ovom prilikom želim posvjedočiti o jednom novom početku koje sam osobno iskusila. Sve je počelo zaljubljivanjem. Bio je to početak ljubavi i taj početak bio je lagan; ljubav se osjećala, gotovo od samoga početka sam jasno vidjela da sam našla ono što sam tražila; sve se nekako podudaralo i snažno sam osjećala da se ispunja Božja riječ u mome životu. Vjenčali smo se. To vjenčanje je bilo početak bračne ljubavi, ali i kraj svega ostalog. Naime, brak me odveo daleko od moje obitelji, prijatelja, bratstva, daleko od moga Brijega. Došla sam u Zadar, grad u kojem apsolutno nikoga ne poznajem, vođena samo ljubavlju.

Sam početak braka je velika prekretnica, tako da ispočetka nisam bila niti svjesna da je moj bogati društveni život ostao tamo odakle sam došla. Počela sam upoznavati nove ljude, međutim neprestano sam osjećala s druge strane ili oprez ili sažaljenje jer sam nova u nepoznatom gradu, što je opet razumljivo, ali ipak to je uzrokovalo i moje zatvaranje. Nekada sam se čak i lutila na Boga pa sam znala komentirati tu situaciju pomalo sarkastično da bi vjero-

jatno umrla od sreće kada bih spoznala da mi je savršen i ljubavni i društveni život. I tako nenaviknuta na bilo kakvu patnju brzo su mi se počele prazniti duhovne baterije.

U tom traženju izlaza, iz meni već preteške situacije, potražila sam svoje FSR-ovce u Zadru, ne nadajući se pri tome ničemu osim da idem na zajedničke mjesecne susrete, da barem formalno izvršavam svoje dužnosti svjetovne franjevke i da tako umirim savjest. Nisam ni sanjala da mi Bog upravo preko mojih zavjeta može poslati utjehu. Naime, moj će dolazak u zadarsko bratstvo zauvijek ostati kao uspomena na prvo bezuvjetno prihvatanje u novome gradu. Osjetila sam od strane sestara istinsku radost što sam im se pridružila. Mislim da nikada nisam bila i da nikada neću biti toliko sretna što sam franjevka kao što sam bila tada. Cijela ta moja patnja je bila razlog učvršćivanja u mom pozivu. Više nije bilo никакve dvojbe i dala sam vječne zavjete. Sve je počelo dobivati smisao.

Budući da sam tada bila najmlađa u bratstvu, a i s iskustvom života u Franjevačkoj mlađeži, sestre su mi povjerile službu bratskoga animatora za Framu. Iako je i tu bilo opiranja s moje strane iz straha od opet nepoznate Frame, priznajem da se povjerenje u Božju riječ isplatio; sada zbilja uživam u radu s Framom, u novim poznanstvima, uživam bratsko zajedništvo, polet pa i nestaslik koji odaje da se radi o mladim, neiskvarenim ljudima te svakako doprinosi čaroliji svega. Tako je došlo vrijeme gledanja onoga što se do tada nije vidjelo, a u što je trebalo vjerovati. Jer evo Bog čini nešto novo; već nastaje, put pravi u pustinji, a staze u pustoši. *Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.* (Ps 119,105). **TAU**

In principio erat Verbum

Piše: s. M. Klara, OSC, Požega

Da bih čula Božju riječ upravljenu meni osobno potrebna mi je jaka vjera – vjerovati da Bog baš sada u ovom trenutku meni govori. Ta vjera raste u meni od mog prvog susreta s Božjom riječi kada sam pročitala riječi koje sam dobila na krštenju: „*Ti si dijete moje ljubljeno, u tebi mi sva milina*“. Te riječi su mi velika utjeha i milost u trenucima kada nisam baš dobro raspoložena, a daju mi snagu za dalje. Prije nego sam ušla u samostan, dok još nisam prepoznala svoj poziv, bila sam jako osjetljiva na svaki Božji poticaj koji je dolazio bilo iz Božje riječi ili od ljudi s kojima sam razgovarala. Jednostavno, sve mi je govorilo. Tako sam bila jednostavna u tom osluškivanju da mi je jedna obična prazna kutija ispred trgovine na kojoj je plavim slovima sve uokolo pisalo „Klara“ govorilo o Božjem pozivu.

Ipak, najveći sam dokaz našla u evanđelju. Slušala sam na HKR-u emisiju *Pet minuta za tebe* na kojoj je govorio profesor Tomislav Ivančić o Božjoj riječi upućenoj meni osobno, i to na način da, kada god otvorim evanđelje, Bog mi želi nešto reći. Nakon tih riječi bila sam potpuno ohrabrena da molim Boga da mi potvrdi moj poziv za Red svete Klare. Tada sam kleknula ispred svojeg pisaćeg stola i otvorila mali plavi Novi zavjet. Pogled mi je pao na podnaslov „*Anino proroštvo*“ iz Lukinog evanđelja. Kada sam pročitala naslov i

prvu rečenicu ništa mi nije govorilo i bila sam razočarana misleći ‘Eto, znala sam’, ali sam ipak nastavila čitati i drugu rečenicu s istim mislima u sebi. Treća je glasila: „*Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu*“ (Lk 2,37). Kad sam to pročitala nisam mogla vjerovati od radosti koliko mi je jasno Bog pokazao što želi od mene. Ispunila me tolika radost i zahvalnost da sam tada odlučila čvrsto vjerovati da je moguće s Bogom komunicirati preko njegove Riječi i da On zbilja čuje i sluša sva moja pitanja, sumnje i želje, baš sve, i odgovara mi bilo preko svoje Riječi, bilo preko nekih događaja.

Tako mi je i danas. Nekada me uhvati strah prije otvaranja Svetoga pisma jer već unaprijed znam da će mi Bog progovoriti, pa se zapitam: ‘Što ako ne budem mogla ili htjela poslušati?’ Zato ponekad izbjegavam duboki osobni susret jer znam da će iz njega uvijek nešto proizaći što će mijenjati moj stav. Znam da to nije ispravno. Ali još se borim s tom napašću.

Misljam da je Bog vrlo strpljiv sa mnom i kako rastem u svojoj vjeri i predanju sve više osjećam u sebi sigurnost da što god Bog od mene bude tražio, On će me pripremiti da mu to mogu i dati. To pripremanje je ponekad teško i bolno i dugo traje, ali svako takvo iskustvo donosi mi još veću radost i mir te dublju povezanost s njim. **TAU**

Zajedno u Kristu

Piše: Benedikta Vilenica, Frama Zagreb-Kaptol

Tišina. 25 tisuća mlađih kleči na glavnom zagrebačkom trgu. Pomiču se jedino njihove usne koje govore tihe šaptaje preblagom Isusu. Ptičji let i pjev jedini su šumovi koji su se toga časa, kada je Sveti Otac klečao pred Presvetim, mogli čuti. Kao članica Nadbiskupskog zbora mlađih sve sam te događaje mogla promatrati, tj. u njima uživati, dok je Papa bio na s nama.

Program je te subote, 4. lipnja, počeo već od jutra s Festivalom mlađih na Zrinjevcu koji je pratila pjesma i krasili crteži što su ih mlađi sami napravili, a za to vrijeme Papa je upravo stizao na aerodrom. Nedugo zatim, uputio se sa svim višim državnim dužnosnicima u HNK.

Benedikt XVI približavao se pozornici na Trgu... Uzvici „Aleluja“ odjekivali su ulicama, osmijeh preko cijelog lica obilježio je svakoga od nas, kliktanje, mahanje zastavicama i srdačna dobrodošlica vjerojatno će dugo biti najljepša slika iz središta Lijepe Naše. Ne znam jeste li osjetili istu radost kao i ja, ali u meni je govorio glas: „Ima nade za nas mlade!“. Kada sam vidjela kako svi u isto vrijeme pjevamo i molimo, trgnula sam se i shvatila da naša vjera u Krista nije uzaludna, da nas je On sada sve ujedinio i da na taj način želi ujediniti sve ostale. Dakako, mislim da smo pokazali i ostalim mlađima koji nisu upoznali Boga, da nas vjernike nosi nešto više od ovozemaljskog bogatstva i slave, a to je jednostavno čežnja za svetošću i slava u Kraljevstvu Božjem.

Papa je nas mlađe pozvao na zajedništvo, donošenje mira i ljubavi u svijetu jer mi smo generacija na koju svi računaju, da pomogne u ujedinjenju svih ljudi, življenju bez sukoba i

međusobnom pružanju ljubavi. Sveti Otac ne očekuje mnogo od nas nego nam samo ponavlja ono što je i Gospodin rekao: *‘Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga’*.

Vratimo se onoj sabranosti koja je bila na Trgu dok smo se klanjali Presvetom Oltarskom Sakramantu. Zahvalimo za svoje obitelji i molimo za mir i zajedništvo u njima, zahvalimo za svoje prijatelje i za prisutnost naše vjere u nama. Neka se u svakom bratstvu i na svakom našem novom susretu osjeti ta radost zajedništva i dar međusobne ljubavi koju svaki od nas mora biti spremjan davati. Osobno ću poraditi na tome da prihvaćam ljudi u svojoj blizini, u svome bratstvu, ljudi u cijeloj Crkvi i cijeli svijet sa svojim različitostima. Papa Benedikt je iza sebe ostavio poruku ljubavi, a na nama mlađima je da se ona i ostvaruje. **TAU**

Zajedno u Kristu

Piše: Katarina Nikolić, Frama Sikirevci

Sada, kad se mislima vraćam na taj dan proveden u Zagrebu sa Svetim ocem, sjetim se kako je to bilo jedno posebno, neobično i jedinstveno iskustvo. Na Hipodromu je toga dana bilo oko 400 000 ljudi, a ja sam imala osjećaj da smo svi kao jedno. Fascinirala me srdačnost ljudi koji su Papu radosno pozdravljali i oduševljeno mu klicali.

Svi smo bili „zajedno u Kristu“. Jedino On ima tu moć da nas sve okupi u svojoj ljubavi i približi k sebi. Cijeli taj susret bio je prožet ljubavlju i istinskom radošću. Na trenutak smo svi zaboravili na ono što nas inače u životu muči i prepustili se da nas ta radost ponese – ta radost koja je izvirala iz svakog srca, koja je dugo bila skrivena i zatrpana gomilom problema. Svi smo izašli iz svoje svakodnevnice i susreli se na jednom drugaćijem nivou, na nivou srca. Takvi se susreti uvijek najljepši jer povezuju ljude. Nije nam fizički bilo jako ugodno, sunce je bilo jako, svi smo bili pomači crveni, dugo smo stajali na jednom mjestu, trebali smo i doputovati do Zagreba, ali to smo sve prikazali kao žrtvu za sve ono lijepo i neizbrisivo što smo primili toga dana. Papa je došao i dao nam utjehu i snagu za dalje. Na Hipodromu je svoju propovijed posvetio obiteljima, ohrabrio ih je, pozvao da se odupiru zlima ovoga svijeta.

Osobno mislim da je to snažna potpora i snaga koja nam svima daje odlučnost i ulijeva nadu da se prave vrijednosti ipak još uvijek nisu zaboravile – da one postoje i da smo mi ti koji ih trebamo svjedočiti u ovome svijetu. Papina poruka došla je do svakog srca koje je bilo otvoreno da širi dobro, a to je jako potrebno društvu u kojem se nalazimo. Svojim dolaskom ostavio je trag u mom srcu, trag koji pokušavam opisati, ali ne mogu. Ipak, vjerujem da će me razumjeti svi koji su bili toga sunčanog dana na zagrebačkom Hipodromu jer i oni u svom srcu nose isto. **TAU**

VIII. nacionalni susret Frame u Imotskom

Piše: Marija Badurina, Frama Zagreb-Siget-Trnsko

Ujutarnjim satima dana 13. svibnja, tri autobusa popunjena članovima Frama Zagrebačkog područja uputila su se prema Imotskom, Gradu na gori, kako ga zovu, na VIII. nacionalni susret Frame. U isto vrijeme, ranije ili kasnije, uputili su se i članovi Frama iz drugih dijelova Hrvatske. Uz molitvu i pjesmu, put je obilježilo i aktivno učenje himne susreta *Zajedno u Kristu* koju su napisali članovi Frama iz Šibenika. Kad smo napokon ušli u Imotski, dočekala su nas nasmiješena lica domaćih članova Frama koji su nas uputili prema crkvi Sv. Franje Asiškog. Gledajući oko sebe pomislila sam: „Gdje će stati tih 1000 ljudi na ovako malom mjestu?“

Nakon što su nas domaćini pozvali „prema doli“, dobila sam odgovor na svoje pitanje. Ispod crkve i samostana protegnuo se mali brijeđ u obliku amfiteatra. Posvuda su se šarenilile raznobojoне majice iz svih dijelova Hrvatske, a na samome dnu bio je spremjan oltar iza kojeg je bio natpis gesla ovog susreta *Zajedno u Kristu*. Uvodnu molitvu vodio je asistent iz Zagreba fra Milan Krišto. Prvi uvodni govor imao je nacionalni predsjednik Ivan Bambir. I prije nego što je progovorio bio je nagrađen velikim

pljeskom i skandiranjem „Bambir, Bambir“. On nas je uveo u samu bit susreta objašnjavajući geslo koje znači: za-jedno u Kristu. Redom je zahvalio svima prisutnima, a posebno nadbiskupu mons. Marinu Barišiću koji je predvodio večernju svetu misu. Sama prisutnost nadbiskupa pokazala je koliko je bitno naše zajedništvo i koliko se cijeni. Najupečatljiviji trenutak toga dana bio mi je kad je cijenjeni nadbiskup rekao da on ima obični križ, ali nema tau poput svih nas. Tada se jedan član Frama zaletio i poklonio mu svoj tau što je bilo popraćeno gromoglasnim pljeskom. Ne bi susret Frame bio pravi bez plesa i pjesme pa smo nakon mise otplesali i otpjevali najpoznatije naše pjesme i koreografije. Nakon toga smo krenuli svojim domaćinima. Dio nas je bio smješten u Imotskom, a ostali u Prološcu, Zmijavcima, Podbablju, Runovićima i Vinjanima. I tek što smo usnuli, probudilo nas je sunce.

Svi smo se ponovno skupili na brijeđu i uslijedilo je prvo predavanje koje je imao fra Igor Horvat. Fra Igor je u svojem predavanju iznio obilježja franjevačkoga poziva. Usporedio je davanje obećanja s apostolima koji su na Duhovе primili Duha Svetoga. Upozorio nas je da nas

ne zavedu današnji nazori u svijetu (horoskop, praznovjerje...) koji nas pokušavaju odvuci od Isusa. Nakon predavanja trebao se održati rad po grupama. Tamošnji duhovni asistent fra Kristijan, čovjek britka jezika i velika duha uputio nas je prema osnovnim školama. Nikad neću zaboraviti trenutak kad je skoro sto ljudi u zrak dignulo nazine svojih grupa čekajući da se svi rasporede. I dok smo se u grupi doslovno tek upoznali, požurili smo na drugo predavanje. Drugi predavač bio je nekadašnji član Frame, a danas član FSR-a Siniša Pucić. On je s nama podijelio svoja iskustva iz Frame i zaključio kako je dobitna franjevačka kombinacija: jednostavnost i radost. Opet je uslijedio još jedan kratak rad po grupama. Napokon je došlo vrijeme ručka, a članovima Frame barem nikad nije problem pojesti. Rasporedili smo se po župama gdje su nas i više nego dobro ugostili i nahranili. Nakon ručka podijelili smo se po radiionicama (kontemplacijska, akcije, svjedočenje po gradu...).

Ja sam bila u grupi koja je svjedočila po gradu. Mislim da nikad neću zaboraviti paradiranje po glavnim ulicama Imotskog pjevajući naše pjesme. Zatim je uslijedilo euharistijsko slavlje u svim župama u kojima smo bili raspoređeni, a potom zabavni program u dvorani imotskih srednjih škola. Prvo smo pogledali film „Imotski – Grad na gori“, zatim je uslijedilo predstavljanje svih područnih bratstava. Osječko

i Zadarsko-šibensko područje predstavilo se prezentacijom, Zagrebačko kratkim filmom, a Splitsko-dubrovačko i Primorsko-istarsko kratkim skećevima. I šećer na kraju, ostatak večeri animirao je band Tobija. Iako umorni od cijelog dana, naskakali smo se i napjevali. Napokon smo se uputili našim domaćinima. I tek što smo usnuli, svanulo je još jedno sunčano jutro.

Pomalo pospani saslušali smo plenume i iskustva. U 10.30 počelo je euharistijsko slavlje koje je predvodio provincijal fra Željko Tolić koji nam je poručio da ne otidemo iz ovog grada bez odluke da svakim danom budemo bolji i da uvijek tražimo lice Njegovo (Querite faciam eius semper). Poslije mise imali smo slobodnog vremena za razgledati Imotski. Posjetili smo sve što se dalo posjetiti (Crveno i Modro jezero, Tvrđavu...). Vratili smo se na brijež i poslušali završni govor. Ivan Bambir je sve prisutne pozvao na susret s Papom u Zagrebu. Pomalo tužni što je tako kratko trajalo uputili smo se svojim autobusima, tegleći kofere koji su bili bogatiji za poneku imotsku rakiju, pršut i druge delicije. Izgrljili smo se i razmijenili brojeve tj. Facebook profile s članovima iz drugih područja. Bacili smo zadnji pogled prema Gradu na gori koji će nam zauvijek ostati u srcu kao i njegovi stanovnici, ljudi velika srca i široke ruke. Do sljedećeg susreta i nekog drugog grada koji će teško nadmašiti Imotski, morat ćemo se još malo strpiti. **TAU**

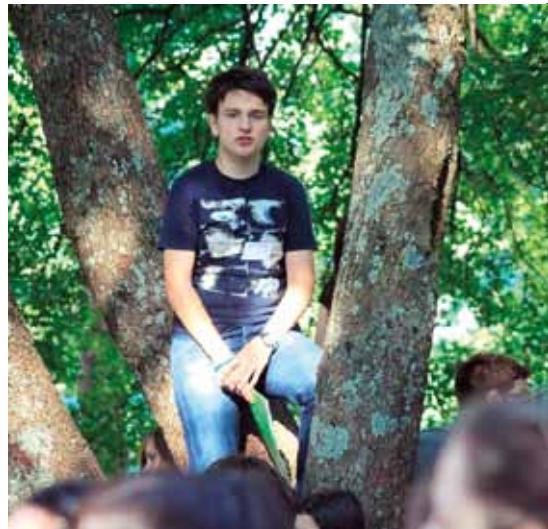
GALERIJA – Nacionalni susret Frame u Imotskom

Teško je izdvojiti jedan detalj, jer je svaki dio susreta u meni gradio, očvršćivao i ohrabrivao vjeru i zajedništvo s Kristom.

Predavanje Siniše Pucića na temu *Zajedno u Kristu, u bratstvu*, te euharistijsko slavlje i propovijed fra Željka Tolića potaknula su me na razmatranja. Slušajući Sinišu dobivao sam potpunije odgovore na pitanja koje sam nosio sa sobom, osjećajući u njegovim riječima Kristovu prisutnost koja mi je izravno govorila, po primjerima Jude i Petra, odustajanja i nastavljanja, predaje i borbe, shvaćajući da se ne trebam bojati svijeta jer Krist je pobijedio svijet. I postajao sigurniji u ono što sam odavno već znao, ali tako često zanemario, da je On temelj i da samo ako sam naziđan na Krista mogu imati život u izobilju.

Marko Vela, Frama Osijek-Tvrđa

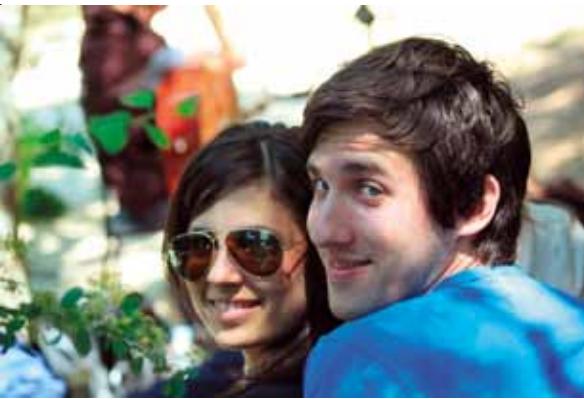
Toliko mladih iz Frame na jednome mjestu... predivno!!! Na svakom se dijelu susreta mogao osjetiti Franjin duh. Jednostavnost: spavalj smo po obiteljima, jeli i slavili Boga s toliko braće i sestara koje smo većinu (ili barem 50% njih) prvi puta vidjeli. Radost: bez obzira na naporan put i program, neumorno smo sudjelovali u cijelom programu i pjesmom pratili svaki korak. Ljubav prema prirodi: došli smo u taj predivni Grad na gori, diveći se silnim prirodnim ljepotama koje je Bog stvorio i dao nama Hrvatima, da slavimo Boga i zahvaljujemo mu na svemu stvorenome.

Sabrina Pintar,
Frama Rijeka-Trsat

Najdivnije mi je bilo zajedništvo mladih, zajedno u Kristu, baš kao što je bilo geslo cijelog susreta. Vidjeti oko 1000 mladih kako zajedno mole Očenaš, držeći se za ruke zaista je neprocjenjivo. Veoma su mi se svidjela i predavanja i propovijedi, svatko je mogao naći nešto za sebe, pa makar jednu misao. Najviše me se ipak dojmila nedjeljna propovijed fra Željka Tolića, koji nas je potaknuo da budemo nositelji bolje budućnosti i svojim riječima zaista predivno zaтворio susret: „*Gradite gdje drugi ruše, ljubite gdje drugi mrze. Neka s lica vašeg sviće sunce za svakoga.*“

Kata Dolić, Frama Beč

Razmišljajući koji trenutak da izdvojim našla sam se u zamci nostalgije i predivnih uspomena. Ipak, srce mi je blagim titrajem pokazalo put. Zauvijek ću pamtitи dio slobode proveden u radionici svjedočenja u gradu. Naš animator Mateo, poveo nas je u šetnju gradskim ulicama. Po cijelom gradu zaorio se zvuk framaške pjesme. Gradom je prostrujao duh našeg zajedništva, naše snage, našega poslanja. Ljudi su nam mali s prozora, a jedna starica blagoslovila nas je sa svog trošnog balkona.

Ivana Granić, Frama Imotski

U Frami sam već neko vrijeme, međutim, ovo mi je prvi put da sam išla na susret. On mi je donio više radosti u život nego što sam mogla zamisliti. Nakon dva dana slušanja Kristove riječi na jednom mjestu s preko 1000 drugih mladih iz Frame, ostati ravnodušnom je nemoguće. Otkad sam se vratila sa susreta, osjetila sam promjenu u sebi, promjenu koju mi je Krist ulio kako bih se svako jutro budila sa spoznajom zašto sam ja na ovome svijetu. Jer, Bog nas voli, ne zbog toga što mi radimo, već zbog toga što je Isus već za nas učinio.

Katarina Ladan, Frama Zadar-Sv. Ivan

Frama se puno promijenila

Razgovarala Marina Šimić, Frama Zagreb-Kaptol

U ovom broju, dragi naši vjerni čitatelji, imate priliku pobliže upoznati našeg na veliko i na široko poznatog Stipu. O njemu se priča, o njemu se sluša, a sada se, konačno, može i pročitati... i to iz prve ruke. Stipe je aktualni nacionalni ministar Franjevačkoga svjetovnog reda, ali ima i vrlo dugu povijest u Frami, koja se još nije završila, a kako se čini, ni neće skoro...

1. Stjepane, reci nam nešto kratko o sebi u 2 rečenice.

Rođen sam davne 1971. ('iljadu devetsto sedamdeset i prve godine) u malom i lijepom srijemskom selu Donjem Novom Selu, župa Nijemci, i to u prednjoj sobi. Osnovnu školu pohađao sam u Donjem Novom Selu i to prva 4 razreda, a od 5. do 8. razreda išao sam u Nijemce. Nakon osnovne škole upisao sam srednju šumarsku školu u Vinkovcima, a nakon trećeg razreda otišao sam u Karlovac i tamo završio 4. razred i tako postao šumarski tehničar.

Po završetku srednje škole otišao sam u slavnu JNA koju sam časno i poštено odslužio, a nakon JNA upisao sam studij teologije u Zagrebu i na kraju postao diplomirani teolog.

2. Bio si u prvoj garnituri u Frami. Kako je to izgledalo? Kako si došao na Framu i zašto si ostao?

Da bio sam u prvoj garnituri u Frami, to je za sve nas bilo nešto novo, nešto posebno. Bili smo oduševljeni, zaigrani, puni entuzijazma. Počeli smo s filmovima o sv. Franji i nastavili produbljivati Franjin život kroz *Legendu trojice drugova*, i to na tjednim susretima, odlazili smo u domove za napuštenu djecu, staračke domove te domove za djecu s mentalnim i tjelesnim oštećenjima, s njima smo se družili, pjevali i širili franjevačku radost i mladost.

Na Framu sam došao kad sam upisao teološki studij, prvi kontakt s franjevcima imao sam u Karlovcu gdje sam pohađao srednju šumarsku školu. S ekipom s faksa uputio sam se na Kaptol da vidimo što će to biti utorkom navečer za mlade, neka Frama ili Framla, nismo znali pravo ime, i tako sam došao na prvi susret i ostao na Kaptolu do danas ☺.

Ostao sam u Frami jer sam u njoj otkrio blago neizbrisive vrijednosti, koje se može spoznati jedino iskustvom susretanja, a taj doživljaj imao sam upravo na Frami. ☺

3. Koliko se Frama promjenila od tvojih dana kad si bio u Frami?

Frama se puno promjenila od mojih dana. Mi smo na počecima bili bezbrižni, veseli, zaignani. Bili smo nekako slobodni od svega jer su u tom trenutku o svemu vodili brigu braća franjevci, iako smo imali vijeće i obnašali službe koje su nam povjerene. No, to je bilo sve pod brižnom brigom asistenata, a učili smo se jedni od drugih. Danas je to drugačije, puno se toga promjenilo. Došlo je do regionalizacije, mlađi članovi iz Frame preuzimaju vođenje i brigu o bratstvima, napravljen je i *Statut Frame*, naglasak je stavljen na formaciju. Moglo

bi se reći da je došlo do strukturiranja Frame. Mi smo donijeli i pronijeli duh Frame, a današnja Frama je unijela taj duh u samu strukturu i oživila to zajedništvo.

4. Kako si se odlučio za FSR? Bio si jedini u svoje vrijeme i dugo poslije.

Vrijeme i godine su učinili svoje. Morao sam odlučiti što dalje pa mi je bilo logično nastaviti put u FSR-u jer smo se kao članovi Frame nadahnjivali na Pravilu FSR-a. Svoj franjevački poziv odlučio sam nastaviti u mjesnom bratstvu Kaptol. Primljen sam u novicijat 01.03.1997., a vječne zavjete sam dao 01.03.1998. i to u generacijskoj grupi Radost, što sam i opravdao jer sam bio najmlađi član te generacijske grupe i uvijek nasmijan i radostan. Bio sam prvi iz Frame koji je nastavio svoj život u FSR-u. Tadašnja je ministra rekla da sam ja njezino prvo „mače“, a prvi mačići se bacaju u vodu. No, ja sam se ipak izvukao i postao svjetovni franjevac. Prva grupa iz Frame koja je nastavila put u FSR-u bila je generacijska grupa Magnificat koja je 1999. dala svoje zavjete u FSR-u i to me jako obradovalo.

5. Tvoja generacijska grupa. Kako si se uklopio s bakicama, koliko vas je još ostalo iz grupe?

Jako sam se dobro uklopio u generacijsku grupu Radost. Starije sestre su me prihvatile kao brata, ali i kao unuka, pa sam uživao s njima u razgovoru i finim kolačićima koje su pripremale za mene. Baš sam ih sve zavolio i sretan sam što sam baš u toj grupi nastavio svoj franjevački poziv. Inače, u grupi nas ima još koji smo živi.

6. Kada si prepoznao franjevaštvo kao svoj poziv?

Prepoznao sam ga u Frami. Kako smo se više susretali i proučavali Franjin život, tako sam sve više otkrivaо da je to ono što želim svim srcem živjeti. U Frami sam posebno na Franjevačkom hodu ili danas Hodu Frame naučio podijeliti s drugima ljubav koju mi Bog dariva,

7. Što je po tvom mišljenju vrijednost Frame i FSR-a danas, što nudi svijetu?

Vrijednost Frame i FSR-a je u tome što smo pozvani sudjelovati u izgradnji Crkve kao sakramenta spasenja za sve ljudе. To nam je velika radost, ali i odgovornost – biti dionikom te izgradnje, a po krštenju i zavjetovanju postali smo „svjedoci i oruđe za njezino poslanje“. Mi, svjetovni franjevci naviještamo Krista životom i riječju. Bitna je naša zauzeta i aktivna djelatna prisutnost u svijetu, pružanje svijetu pravih vrijednosti života, zauzimanje za sve stvoreno, osobito za brata čovjeka.

8. Zašto je lijepo biti franjevac?

Zato što pripadaš jednoj velikoj Franjevačkoj obitelji koja je ispunjena najprije Kristovim

tu sam uistinu prepoznao svoj poziv. Napose u susretu s potrebnima, bolesnima i osobama s mentalnim poteškoćama jer su te osobe bile željni moje ljubavi i pažnje. Upravo su me te osobe potaknule da se češće obratim Onome koji mi je darovao život.

duhom, ali i primjerom i životom kojim je živio naš serafski otac Franjo. To je život po Evanđelju u zajedništvu s braćom i sestrama, u jednostavnosti i poniznosti. To me naučilo da promijenim svoj odnos prema bližnjima. Narastao je osjećaj zahvalnosti za to što mi je

kroz život pruženo tako mnogo, što osjećam da Onaj koga najviše volim ima povjerenja u mene. Darovao mi je braću i sestre.

9. Tvoja poruka članovima Frame koji su na svom putu poziva?

Vjerujte mi, otkrio sam da je zajedništvo ne-izbrisiva vrijednost i bogatstvo koje nam je darovao Bog. Tu radost susretanja u zajedništvu s Bogom i braćom želim svima vama na vašem putu poziva.

10. Još uvijek si jako aktivan u Frami, tj. oko nas iz Frame. Jesmo li ti dosadili?

Dok sam bio ministar mjesnog bratstva na Kaptolu, moje sestre i braća u FSR-u su mi često govorili da sam ja više ministar članovima iz Frame nego braći i sestrama u FSR-u. To vam je odgovor na ovo pitanje. Da ste mi dosadili, ne bih bio s vama... No, ponekad me malo živcirate pa moram reagirati, onda mi odmah kažu: „Uhvatio ga sindrom FSR-a.“ (star

je i živčan) Želim vam svima radost zajedništva! I ne brinite se tjeskobno! Odvažite se i hrabro naprijed u svijet naoružani evanđeoskom ljubavi.

11. Brzopotezna

Marš - Frama

Kolači - slatko, fino mmmmm

Pregača - kuhinja

Snaša - šokadija

Zubi - gebis

Televizija - sv. Klara

Služba - odgovornost

Pjesma - radost

Grožđe - vino što razveseljuje srce čovječe

Sladoled - senzacija

Kad srce kaže ljeto kaže... - more

Banane - Mr. Stevica TAU

Sukob vs. bratska opomena

Piše: Nacionalno povjerenstvo za formaciju

Drugačije mišljenje. Neodgovornost. Rad „iza leđa“. Povišen glas. Uvreda. Vika. TRŠŠ! I evo nas – došli smo do sukoba. A mislim da svatko iz osobnog iskustva može posvjedočiti koliko sukobi udaljavaju braću, ranjavaju duše i ne donose najbolja rješenja. Treba biti svjestan da gdje ima ljudi, ima i različitih mišljenja. Gdje ima ljudi, ima i propusta. Gdje ima ljudi, ima i pogrešaka. Ali kako iz takvih situacija izvući ono dobro kojem nas Bog želi poučiti i još

izbjegći sukob?! Kako prići bratu i reći mu svoju zamjerku?

Odgovor je vrlo jednostavan, ali ne baš uvijek i jednostavno primjenjiv – voditi se za Isusom, upitati sebe: *Što bi Isus učinio na mome mjestu?* A Isus nas poučava da budemo kao On – blaga i ponizna srca.

Evo samo nekoliko slika Isusove blagosti i poniznosti: uoči svoje muke, zatiče trojicu apostola „velikana“ kako spavaju, unatoč tome što ih je tri puta ostavio da mole, Judina izdaja, Petra izdaja, apostoli skriveni i u strahu...

Isus je mogao zatražiti od Oca da ga „mimoide čaša“ i ne podnese tolike udarce, pljuvanje, rane, provokacije, uvrede, poniženje, bol, fizičku i duševnu muku... Ali nije! Ako ništa, kad je već sve to prihvatio, mogao je burno reagirati, sve ih dobro izgrditi i „očitati im lekciju“. Nije ni to!

S druge strane, Isus nije ostao ni bez odgovora u svakoj od ovih situacija: za trojicu „velikana“ vidi Mt 26,45-46; za Judu vidi Mt 26,50; za Petru vidi Lk 22,61, za skrivene apostole vidi Iv 20,19.

Zastani na trenutak i zamisli da si u Isusovoj situaciji. Kako bi reagirao da te najbliže ostave? Štoviše, i izdaju, a trpiš velike boli upravo da bi njima bilo bolje? Bi li reagirao blago, ponizno? Pogledaj sada svoj život, osobe koje te okružuju, braću iz Frame... Koliko je puta nevini stradao? Koliko je puta muha naraslila u slona, koliko je puta bratska komunikacija zakazala, koliko je puta bratstvo zbog toga bilo daleko od svog idealja?

Kako bi se sukobi i vođenje „odvojenih“ života sveli na minimum, evo nekoliko konkretnih prijedloga za animatore (a na kraju i sve nas u Frami):

- Za početak, **smiri se.** Prespavaj noć. Dok je u srcu srdžba ili nemir, teško da mirne riječi mogu izaći iz usta
- **Ispitaj sebe.** Nakon prespavane noći, preispitaj sebe i svoje mišljenje/ponašanje. Puno je lakše vidjeti i najmanji propust/pogrešku svoga brata nego i dosta ozbiljnije vlastite opačine.
- **Idi bratu s ljubavlju.** Nakon što si se pomno preispitao i čvrsto si uvjeren kako je s tvojim mišljenjem/ponašanjem sve u redu, idi svome bratu. Pomoli se prije razgovora s njime da razgovor prođe na veće dobro vas oboje. Ljudi često kažu da cijene iskrenost i da žele da im se sve kaže u lice. Pa ipak, nikome nije drago čuti kritiku, kamoli kada ga se kudi. Zato pazi – objasni svome bratu što mu zamjeraš, ali s maksimalnom ljubavlju i pažnjom biraj riječi da ne bi neka tvoja riječi bila krivo protumačena, povrijedila ga i tako odbila od tebe.

Govori mirnim, ali sigurnim glasom. Mirnim da

se brat ne bi osjetio napadnutim, a sigurnim jer ove tvoje riječi nisu plod ishitrene reakcije nego dubokog promišljanja i molitve.

• **Daj bratu riječ.** Nakon što bratu kažeš što ti je na srcu, pusti i njega da ti kaže svoju priču. Stvari obično nisu onakve kakvima se na prvi pogled čine i vjerojatno ćete jedno drugo obogatiti jer ćete nakon razgovora situaciju gledati iz više kutova.

• **A ako me odbije?** Događa se i da te brat odbije unatoč svoj ljubavi i pažnji s kojom si mu pristupio. Ako se to dogodi, obrati se mjesnom vijeću, objasni o čemu se radi i daljnje djelovanje prepusti njima i Bogu, a ti nastavi moliti za svog brata. Ako se pak radi o bratu koji ne pripada tvom mjesnom bratstvu, tvoje te mjesno vijeće ni tada neće odbiti ako zatražiš savjet (pa i akciju). A prema svom se bratu i dalje odnosi onako kako on to zaslužuje – kao prema svom bratu.

I na kraju, mali zaključak... Bratstvo Frame čine osobe, žive osobe koje imaju svoje vrline, ali i mane. Zatvaranjem očiju problem neće nestati. Zbog toga je važno pričati, dopustiti drugoj strani da priča i uključiti Boga u razgovor. I, naravno, voditi se Evanđeljem! A sad brzo baciti pogled na Mt 18,15-16! *TAU*

Giovanni Francesco di Bernardone (Franc)

Nemam
sliku jer
sam lijep

Wall

Info

Photos

Boxes

Discussions

Rufin:

Franc: evo franc da vidis malo atmosfere od sinoc, ako se cega nesjedas :P

...pola vino, pola voda...

1.srpnja u 08:39 • Sviđa mi se • Komentiraj

Prijatelji (777)

Rufin

Leon: Ja tu vodu nisam ni video a kamol'da sam ju okusio ;)

1.srpnja u 09:56 • 3 osoba/e se ovo sviđa

Andelo: Pa nije ni voda što je nekad bila, pa nismo htjeli vino kvarit :P A voda je još i poskupila :D

1.srpnja u 10:09 • 1 osoba/e se ovo sviđa

Klara

Bernard: Pa kad si ti vec slike objavio, ja se tek probudio i trijeznim se :S

1.srpnja u 10:46 • Sviđa mi se

Andelo

Rufin: Ja sam se rano probudio :D Treba ne'ko i krave pomuz't :D :P

1.srpnja u 10:51 • 2 osoba/e se ovo sviđa

Leon

Pika: Joj dečki, mom franji nije baš dobro :((izgleda da je nešto krivo pojeo :S

1.srpnja u 10:59 • 5 osoba/e se ovo sviđa

Klara: Dečki dečki,bolje da ste samnom sinoc na misu išli :) bilo bi vam korisnije i danas nebi bilo mamurluka :)

1.srpnja u 11:08 • Sviđa mi se

Obitelj

Pietro
di Bernardone
(otac)

Andelo: hahahahahahahahahahahaha
Ova dva zadnja komentara su predobra :D :D

1.srpnja u 11:08 • Sviđa mi se

Pika
di Bernardone
(majka)

Franjo: Mama neboj se, dobro sam. Popio sam koje piće viška sinoć, al sad sam vec u trgovni i razvrstavam tkaninu ;)

1.srpnja u 11:13 • 1 osoba/e se ovo sviđa

Leon
(brat)

Franjo: e dečki lako je vama, ni brige ni pameti :P :P
neki moraju i radit. Pozz

1.srpnja u 11:29 • 1 osoba/e se ovo sviđa

Rufin: jeeldeee? :D

1.srpnja u 11:33 • 7 osoba/e se ovo sviđa

Wall

Info

Photos

Boxes

Discussions

Pietro:

Franc: čuvaj se sine, nemojte se zarazit ti i majka

Sve više gubavaca u Asizu!!!!
www.asiznjuz.com

4.srpnja u 13:06 • Sviđa mi se • Komentiraj

Rufin: e al stvarno imas ih na svakom koraku :S

4.srpnja u 13:11 • Sviđa mi se

Franjo: ma joj meni se tu oko dućana motaju, stvarno mi je zlo kad ih vidim
nemogu ih smislit ://

4.srpnja u 13:27 • Sviđa mi se

Pietro: Franjo potjeraj ih da se ne smucaju tuda, otjerat će nam sve kupce

4.srpnja u 13:29 • Sviđa mi se

Andjelo: e dečki imam par viceva o gubavcima :D
Dodju mama i sin gubavac kod doktora i kaze doktor mami:
Baš vam je guba sin.
Sto dobiješ kad gubavca baciš u bazen? Šumeću tabletu.
Dođe gubavac u disco i razbacca se.

4.srpnja u 13:56 • 12 osoba/e se ovo sviđa

Rufin: jel znate da su gubavci osnovali bend?? da da al su se brzo raspali :D

4.srpnja u 13:56 • 5 osoba/e se ovo sviđa

Leon: hahahahhahahahahahahahahaha
Odkud čupate ove viceve?? Hahahahaa

4.srpnja u 14:13 • Sviđa mi se

Franjo: Andjelo ti si oduvijek volio crni humor!!

4.srpnja u 14:24 • 2 osoba/e se ovo sviđa

Klara: ajme dečki stvarno ste grozni, to nisam očekivala od vas, pa i oni su djeca Božja
I njima je potrebna ljubav

4.srpnja u 14:27 • 1 osoba/e se ovo sviđa

Franjo: istina je da i njima treba ljubav
Al nek se oni drže podalje od mene i dućana.

4.srpnja u 14:29 • 3 osoba/e se ovo sviđa

Ona koja pali svjetiljke srca

Piše: Ivana Rupčić, Frama Zagreb-Siget-Trnsko

„Nije ova časna opatica ljubila samo duše svojih kćeri, nego je divnom uzetošću služila i njihovim tijelima. Češće je, naime, u hladnoj noći vlastitim rukama pokrivala pozaspale sestre, a koje je smatrala nesposobnima za opsluživanje strogosti zajedničkoga života, htjela je da se te zadovolje blažim načinom života. Ako je koju uzne-miravala napast ili ako je koju, kao što se dešava, morila žalost, pozvala bi takvu nasamo i tješila bi je suzama. Gdje-kada bi ožalošćenima sjela do nogu da im majčinskim umiljavanjima olakša težinu bola.

Kćeri su joj bile zahvalne za njezina dobročinstva. Uzvraćale su joj svom svojom odanošću. Cijenile su izraze majčinske ljubavi, poštivale su je kao prepostavljenu učiteljicu. A u njoj su se kao Božjoj zaručnici divile bogatstvu svestrane svetosti.“ (Čel 38)

Može li čovjek potpuno, svim srcem prihvati drugo ljudsko biće? Može li imati beskrajno povjerenje u jedno stvorenje? Može li ukloniti svaki strah iz srca da će biti povrijeden i izdan, može li svome bližnjemu svaki dan nositi osmijeh i riječi nade, svaki dan iznova pomagati drugome nositi križ? Može li jedna zajednica od mnogo različitih karaktera i navika, živjeti kao jedno srce i nikad se ne umoriti u koračanju prema Nebu?

Život svete Klare i njezine zajednice dokazuju da je to moguće, i ne samo moguće, nego i čudesno i predivno.

Kako je utješno bilo imati takvu majku i poglavicu, onu koja je bez sumnje živjela evanđeљe! Kako je bilo milo slušati njezine zapovijedi, koje su više bile savjeti nego naredbe. Kako je bilo ugodno imati takvu sestru, s njom se radovati ljepoti novog dana, zahvaljivati Stvoritelju, u skromnosti proživjeti molitvom ispunjen dan, i opet, o zalasku sunca, veličati Nebeskog Zaručnika! U Klari su Siromašne gospode imale i najmudriju i najdražu majku, ali i najvjerniju sestru...

Zasigurno joj nije bilo lako upravljati samostanom; ni ona ni sveti Franjo nisu molili Gospodina da ih postavi na počasna mesta, htjeli su biti najmanji i svima poslušni, ali svidjelo se Gospodinu da ih uzvisi i po njima vodi one koji Mu se žele predati. Zašto je Klara bila dobra upraviteljica samostana? Jer je uvijek mislila na potrebe svojih sestara, htjela je da one budu sretne, iznad svega da budu Isusove. Zato je za njih neprestavno molila, i ta molitva davala joj je snage i ljubavi da im služi, kao da služi samom Gospodinu. Dok je njima prala noge, sa suzama u očima prisjećala se kako je On nekoč to isto činio, a On je bio Gospodar, vrijedan svake časti, a Klara samo obična, ponizna službenica.

Trebalo je puno strpljenja da se prije molitve umiri i sabere toliko sestara, da ih se uvečer natjera na počinak (ipak sve žene vole pričati), no Klara nije gubila svoj mir i povezanost s Kristom. Zadnja bi legla, dok bi se uvjerila da svaka sestra mirno spava, a prva bi zorom uranila da ih potakne na budnost. Ona, koja je odrasla u sјaju bogatstva, koja je uvijek imala nekoga da se brine za nju, kojoj ništa nije nedostajalo, sad je bila radosna što može služiti drugima, što može nekoga usrećiti, utješiti, poslušati i tako barem malo zahvaliti Bogu za Njegova divna djela!

Kad se ona odmarala? Nju je odmarao sam Gospodin, u molitvi bi je preobražavao i ispunjavao tolikom slatkoćom njezino srce, da su sestre živjele od Klarinih hvalospjeva o Bogu. Kad im je Klara govorila, to nisu bile obične riječi, to su bile plamene strelice koje su dolazile ravno u njihova srca i iznova ih ražarile iskrom vatrene Božje ljubavi!

Poput zaljubljene zaručnice, koja pred sobom stalno ima lik Ljubljenoga, Klara je neprestano govorila o Isusu i nikad joj nije bilo dovoljno razmatranja o Božjoj ljubavi. Kakve su tek bile njezine molitve, njezine pjesme koje je Bogu darivala u samoći, njezine riječi koje je u suzama upućivala prema nebu?

Dok je živjela u svijetu voljela je slušati trubadure i njihove zanosne pjesme, a sad je najviše uživala slušajući kako njezine drage sestre pjevaju pohvale svome Kralju. Da, to je sada bila njezina najdraža glazba!

I kao što se roditelji raduju napretku svoje djeca, kao što su oni ponosni kad vide kako ti „maleni ljudi“ otkrivaju svijet, tako se i Klara radovala predanosti i revnosti svojih sestara i njihovom otkrivanju novoga, drugačijeg svijeta – onog u kojem kraljuje ljubav i gdje su poslijednji na prvom mjestu.

Njezino tijelo nije odlazilo iz samostana sv. Damjana, ali joj je srce već bilo na vratima raja. Kao da je krajčikom oka promatrala radost anđela i svetaca, koji uživaju u potpunom zajedništvu s Gospodinom, tako je živjela. Tu radost sijala je i u srca svojih sestara, htjela im je prenijeti najveću mudrost – mudrost Križa, koja govorí kako će svaka njihova žrtva i svako djelo učinjeno iz ljubavi, jednog dana zablistati u slavi vječnosti. Bila je blaga prema njima, ali ih nije mazila, kao što ni Isus nije mazio svoje učenike. Poticala ih je na pokoru koju bi danas rijetki mogli podnijeti, ali su sestre odanom dušom prihváćale takav život jer nisu bile zagledane u sebe i svoje želje, nego u Krista Siromašnoga i Raspetoga. On je bio njihova najveća ljubav, a kad nekog voliš, postaješ mu sličan. Tako je i njih svaka žrtva i molitva suočljavala Onome koji ih neizmjerno ljubi.

U radosnom i bogatom zajedništvu, uz svetu Klaru, nošene njezinim molitvama i vođene Duhom Svetim te djevice su se neumorno pripremale za nebesku svadbu. Klara se brinula da njihove svjetiljke uvijek budu upaljene jer Zaručnik može doći svakog trenutka, i – koja će to biti radost kad Ga ugledaju, i kad On ugleda njih, u čistim bijelim haljinama!

↔ (...jer u laži su kratke noge)

Nudit i pomoć s ljestava

Pogledom pretražujem police s knjigama ne bih li pronašla odjeljak s bajkama. Prodavač u knjižari je na ljestvama i pokušava vratiti neku neposlušnu knjigu na njezino mjesto. Sada me tek spazio.

- „Izvolite, kako Vam mogu pomoći?“
- „Pa zapravo, trebala bih nešto...“
- „O, mlada gospodice, imam nešto što bi Vam se svidjelo!“, prekine on moju smušenu besedu i popne se još malo više na ljestvama. Za tren je već hitao k meni (s ljestava) držeći u rukama roman groznog naslova.

- „Ha?!, slavodobitno će on pa udari rukom po knjizi. „Zar nije divna?! Baš za mlađe!“
- „Hvala Vam, ali to doista nije ono što tražim.“
- „Čekajte malo?! Ali to se svima sviđa! Ide k'o ludo! Hit, gospodice!“
- „Ma tražim nešto...“
- „Slušajte, radim ovdje već 20 godina i dobro znam procijeniti knjige i kupce. Ova je knjiga napisana za Vas.“

... Ajme, zar ču se ikada više vratiti u ovu knjižaru? Ponudio je rješenje prije nego li je poslušao moju potrebu. Znaš li da svi to činimo u komunikaciji? Zvuči li ti sljedeći primjer realnije:

- „Matea, zašto plačeš?“
- „Stvari između mene i Petra jednostavno više nisu iste...“
- „Jesam li ti rekla odmah u početku da ga se kloniš? Jednostavno sam znala da će doći do toga.“
- „Ali nije problem on.“
- „Da sam na tvom mjestu, zaboravila bih ga. Sjećaš li se da sam prošle godine doživjela istu stvar?“
- „Ma zaboravi.“

I mi zaboravimo, jer ako nemamo slušača za svoje savjete, volja da nekome olakšamo, nestaje poput djece kada majka među njima traži dobrovoljca za pomoć u vrtu. Vjerojatno paradoksalno, ali teže nam je suočiti dajući svoje uho. (Možda je ipak jezik najjači mišić u tijelu?)

Jedni na drugima isprobavamo svoje vještine jeftine psihologije i proricanja („Znala sam da će biti tako“, „Jesam li ti rekla...“), a sve s „ljestava“ jer takva literatura i rječnik samo su na visokim policama. Netko je lijepo primjetio da bismo mogli početi slušati jer u suprotnom prijeti opasnost da od svog jezika oglušimo.

U Muzej suvremene umjetnosti mogao bi se postaviti čovjek koji će „samo“ slušati posjetitelje. Rijetko se to viđa... Bio bi prava atrakcija. Pa čak i tramvaji govore (ili to samo ja čujem? Ups!)! Tko može zanijekati terapeutsku vrijednost slušanja kad zapadni ljudi plaćaju osobu samo da ih posluša dok se izležavaju na njezinom kauču? Psihijatri njeguju izumiruće umijeće i to se novčano finocijeni.

A „Gospodin nam dade jezik vješt da znamo riječju krijepliti umorne“ (Iz 50,4), pa stoga „nacinimo mjerila i utege rijećima svojim“! (Sir 28,25) Isplati se čak i na ovom svijetu.

Ajiram Saram

Bog stvara dobro i besplatno

Piše: Jozo Milić, Frama Zagreb-Siget-Trnsko

Ove godine je Dan planete Zemlje obilježen kasnije nego obično, 18. i 19. svibnja, zbog Velikoga tjedna. 18. svibnja u crkvi Sv. Franje u Zagrebu održana je Služba riječi, u kojoj smo se uvjerili kako je Bog stvorio sve i da je čovjek dužan čuvati stvoreno. Često smo svjedoci kako to čovjek danas nikako ne čini i kao da je profit preuzeo glavnu riječ nad razumom, odnosno oduzima ga čovjeku. U Službi riječi izmjenjivali su se biblijski tekstovi o stvaranju s onima o ophođenju sv. Franje sa stvorenjima (koje je nazivao braćom i sestrama). Na kraju je kratki nagovor imao fra Zdravko Lazić koji je napomenuo da bismo trebali primijetiti kako priroda oko nas raste i buja u tišini. 19. svibnja održano je predavanje profesora Marijana Jošta pod nazivom *Neka nam hrana bude lijek, a lijek hrana*. Prof. Jošt objasnio je što je Codex Alimentarius i koje su opasnosti njegove primjene te što se zapravo krije iza toga dokumenta.

U Rijeci je Dan planete Zemlje obilježen prodajom popularnih ekoloških vrećica, većinom oslikanih franjevačkim motivima.

U Splitu su također braća i sestre iz FSR-a i Frame održali prodaju, nekoliko dana kasnije od samog datuma Dana planeta Zemlje. U ponudi su bile platnene vrećice sa zelenim znakom Tau.

2011. godina proglašena je Međunarodnom godinom šuma, što je i obilježeno prikladnom izložbom u prostorijama uz crkvu Sv. Franje na Kaptolu. Međunarodnu godinu šuma inicirala je Republika Hrvatska još 2005. g. UN je ovime dao na važnosti šumskim ekosustavima, gospodarenju šumama, njihovim razvojem i očuvanjem od uništenja. Svjedoci smo ubrzanog uništenja šuma, pogotovo u

nerazvijenim državama svijeta, koje tim bogatstvom pokušavaju otplatiti dugove. Uništenjem šuma smanjuju se staništa za životinje i uništavaju osjetljivi ekološki sustavi.

Osim ovih tema, proglašila se i tema otpada, odnosno njegovog zbrinjavanja. Trenutačno u Hrvatskoj nema većeg organiziranog odvojenog prikupljanja otpada, nego se gotovo sve baca u isti koš, a time i na odlagališta. Otpad sadrži vrijedne sirovine koje se mogu upotrijebiti u daljnjoj preradi (npr. papir, staklo, plastika, opasnici otpad i dr.), a time se smanjuje količina smeća na odlagalištima. Potrebno je samo razvrstati otpad i baciti ga u za to prikladne kontejnere (za papir, plastiku, itd.). Zaključak svega je: radujte se prirodi i čujavte je, jer Bog stvara dobro i besplatno, a tko smo mi da to uskratimo našoj djeci? **TAU**

Susreti Frama grada Rijeke

Na Trsatu se 6. svibnja 2011. održao susret Frama grada Rijeke. Susret je bio priprema za dugo očekivani Nacionalni susret Frame u Imotskom. Započeo je molitvom, a nakon toga smo se podijelili u grupe. Grupe su bile nazvane po mjesnim bratstvima našega Primorsko-istarskog područja. S obzirom na to, bile su 4 grupe po otprilike petnaestero ljudi: Frama Pula, Frama Žabica, Frama Krnjevo i Frama Trsat. Zadatak svake grupe sastojao se od tri dijela. Prvo smo izmjenjivali iskustva o tome kako svjedočimo svoju vjeru, kako i koliko doprinosimo svojoj župi. Drugi dio zadatka bio je kreativan: na hamer papir smo morali prenijeti što osjećamo ili kako doživljavamo Framu koja je bila u nazivu naše grupe. Mogli smo crtati, pisati, bojati, što god smo htjeli, da pokažemo po čemu je za nas ta Frama karakteristična. Treći dio zadatka smo radili za vrijeme crtanja po hameru – svaka je grupa imala zadatak naučiti pjevati refren i jednu kiticu himne Nacionalnog susreta Frame u Imotskom „Zajedno u Kristu“. Nakon rada u grupama saslušali smo područnog predsjednika Filipa koji nam je predstavio program susreta Franjevačke mladeži u Imotskom. Susret je završio molitvom i blagoslovom duhovnog asistenta, nakon čega je uslijedilo neizostavno druženje članova Frame.

Silvana Buneta, Frama Rijeka-Žabica

17. lipnja održan je još jedan susret Frama grada Rijeke, a domaćin je bila Frama Žabica.

Tema je, s osvrtom na trenutno stanje u Hrvatskoj, bila: *Dati sebe*. Nakon uvoda uslijedio je kratki film u kojem su prikazani događaji u Lijepoj našoj od početka njezina postojanja, pa nadalje. Na kraju filma bili su navedeni svi gradovi pod čijom je upravom bila naša zemlja kao i vremensko razdoblje, a ključno je pitanje bilo Bruxelles (2013.- ???).

Nakon toga, uslijedila je razmišljanje na temu, za što nam je poslužio primjer nesebičnog branitelja donedavno smještenog u Prihvatalištu za beskućnike u Rijeci. Mi, mladi danas imamo drugačije uvjete i okolnosti u kojima možemo davati sebe. Upućeni na tu misao imali smo rad u grupama, od kojih je svaka imala jednak zadatak. Razmatrali smo područja i vrijeme gdje se konkretno kao kršćani na djelu možemo dati DANAS.

Dok smo ukratko izlagali zaključke pojedinih grupa pokušavali smo dati što konkretnije ideje davanja svog vremena i volje u današnjem društvu. Naš zaključak mogao se svesti na svjesnost o vlastitoj percepciji dobrih djela. Kada ih prestanemo smatrati dobrima odnosno drukčijima od ostalih, znat ćemo da smo se oslobođili svake vrste sebičnosti.

Katarina Perica, Frama Rijeka-Žabica

Duhovna obnova bratstava iz Osječkog područja

„Čovječe, kako si dragocjen u Božjim očima“ jevalo se od 25. do 27. ožujka kada je naša Frama skupa s članovima Frame iz nekoliko mjesnih bratstava Osječkog područja imala duhovnu obnovu. U petak popodne skupilo se 50-ak članova Frame u našem „drugom domu“, dragoj nam Betaniji, u kojoj Frama Đakovo ima svoje susrete.

Za izvrsna predavanja o temama s kojima se susrećemo kao mladi ljudi pobrinula se s. Gabrijela Tea Damjanović, duhovni asistent Frame Đakovo. Rad

u skupinama, molitva, pjesma, pobožnost križnog puta, zabavni programi i natjecateljske igre neki su od lijepih trenutaka koji su nam ostali u sjećanju. Vrijeme koje smo proveli zajedno završili smo slavljenjem euharistije i zajedničkim ručkom nakon čega je uslijedilo teško oprštanje s našim gostima, kojima kao poticaj šaljemo riječi već spomenute pjesme: „Pruži ruku, prepusti srce Božjim stazama...“

Marina Dedoević, Frama Đakovo

Skupština Splitsko-dubrovačkoga područnog bratstva

Na proljetnoj područnoj skupštini, održanoj u splitskoj župi Sv. Obitelji, bilo je zastupljeno 11 od 12 bratstava. Rad skupštine započeo je molitvom Jutarnje koju je predvodio fra Miljenko Vrabec. Zatim je održana uvodna riječ domaćina i područnog vijeća, u kojoj se predsjednik Frame Split-Sv. Obitelj, Zdenko Plenković, posebno osvrnuo na dolazak franjevaca trećoredaca u Split i samu Framu.

Kao domaćini minulog Nacionalnog susreta Frame, razgovarali smo o posljednjim pripremama u kojima je sudjelovala svaka Frama pojedinačno. Prihvaćen je prijedlog o održavanju područne škole za animatore u rujnu, a radi bolje organizacije i prenošenja naučenog u život bratstava. Određena je i ruta Hoda mladih: Proložac – Lovreć – Ugljane – Otok Dalmatinski – Sinj – Asiz. Jesenska će skupština Frame biti održana 10. prosinca u župi Bajagić, dok će se područni susret održati 22. listopada, a mjesto održavanja će naknadno odrediti područno vijeće. Antonela Petrić je iznijela usmeno ostavku na mjesto kontakt osobe za list Tau. Razmotren je i plan dolaska pape Benedikta XVI. Ana Milas obavijestila je članove skupštine o novoj adresi područnog bratstva: Franjevački klerikat o. Ante Antića, Ivana pl. Žajca bb, 21 000 Split. Radom po skupinama za koji je pitanja sastavila Perina Granić skupština je privredna kraju, a završila je molitvom.

Petra Buljan, Frama Sinj

Tablica obećanja

BRATSTVO FRAME	DATUM	BROJ OBEĆANIKA
Šibenik-Varoš	27.02.2011.	15
Vukovar	05.03.2011.	20
Zagreb-Dubrava	13.03.2011.	38
Beč	19.03.2011.	7
Sisak-Galdovo	19.03. 2011.	14
Bajagić	20.03. 2011.	10
Split-Sveta Obitelj	20.03. 2011.	10
Otok Dalmatinski	27.03. 2011.	7
Pula	02.04. 2011.	15
Bošnjaci	30.04.2011.	9
Zagreb-Kozari Bok	01.05.2011.	8
Sinj	07.05.2011.	24
Zagreb-Kaptol	08.05.2011.	58
Đakovo	21.05.2011.	25
Zagreb-Vrhovec	22.05.2011.	6
Ilok	28.05.2011.	7
Zagreb-Leopold Mandić	28.05.2011.	9
Novi Marof	29.05.2011.	13
Split-Gospa od Zdravlja	29.05.2011.	18
Zadar-Arbanasi	12.06.2011.	10
Kloštar Ivanić	18.06.2011.	12
Osijek-Tvrđa	18.06.2011.	11
Mađarevo	25.06.2011.	5

*Ono što pustinju čini lijepom
jest saznanje da se u njoj negdje
skriva izvor.*

Antoine de Saint-Exupéry

